Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	3To/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3117012489
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2018:3117012489.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému T. Q. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., prejednal dňa 07. novembra 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn.3T/149/2017 zo dňa 01. marca 2018, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn.3T/149/2017 zo dňa 01. marca 2018 bol obžalovaný T. Q. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby mesiaca september roku 2016 do presne nezistenej doby mesiaca apríl roku 2017 v mieste trvalého bydliska na adrese M. M., Y. č. XXX/XX opakovane viac ako 8-krát s mal. U. M., nar. XX.XX.XXXX vykonával súlož napriek tomu, že mu oznámila, že má 14 rokov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný T. Q. odsúdený podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol výrok o treste napadnutého rozsudku, ktorý považuje za nezákonný a neprimeraný. Prokurátor poukázal na to, že z odpisu z registra trestov na obžalovaného T. Q. vyplýva, že v minulosti bol šesťkrát odsúdený, pričom jeho odsúdenia ku dňu podania obžaloby nie sú zahladené. Ďalej uviedol, že obžalovaný bol opakovane uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody. Naposledy bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 03.05.2016. V zmysle právnej teórie trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie, a prvok individuálnej prevencie a jednak aj voči ďalším občanom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Poukázal na zákonnú citáciu § 34 ods. 4 Tr. zák.. Pokiaľ ide o hodnotenie osoby konkrétneho páchateľa, prokurátor má za to, že treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Za pomery páchateľa v zmysle ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu

odňatia slobody je potrebné považovať okolnosti, ktoré páchateľa charakterizujú ako objekt trestu, a tiež možnosti resocializácie páchateľa. V danom prípade by tento zmierňujúci trest obžalovaný vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia nebol nepochybne vnímaný tak ako u tých páchateľov, u ktorých páchanie trestnej činnosti predstavuje odklon od ich zaužívaného spôsobu života. Úvahy, ktoré viedli okresný súd k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovaného v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bolo neprimerane prísne sú v danom prípade neopodstatnené, nakoľko z odpisu registra trestov u obžalovaného vyplýva, že ide o osobu so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti. Podľa stanoviska prokurátora, preto mimoriadne zníženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky nemôže neplniť svoju funkciu individuálnej represie. Prokurátor má za to, že okresný súd pri vyhodnocovaní dôkazov potrebných pre rozhodnutie sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a preto navrhol, aby odvolací súd z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému zákonný a spravodlivý trest, a to podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradí do ústavu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný T. Q.. Vo svojom vyjadrení uviedol, že tak ako na polícii aj na okresnom súde naďalej tvrdí, že nemal vedomosť o tom, že menovaná U. M. nemá vekovú hranicu 15 rokov. Po prepustení z výkonu trestu pracoval a naďalej pracuje v spoločnosti N. M. a nedopúšťal sa žiadnej trestnej činnosti. Ľutuje toho, čo sa stalo.

K písomnému vyjadreniu obžalovaného sa prokurátor do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

Obžalovaný T. Q. na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že tejto veci mu je veľmi ľúto, avšak keby vedel, koľko má poškodená rokov, tak by to určite nikdy nespravil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 06. apríla 2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 07. novembra 2018. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, nepochybil vo výroku, ktorým uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je zákonný, spravodlivý a primeraný.

Obžalovaný T. Q. bol uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., v ktorom zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s dolnou hranicou vo výmere 3 rokov a hornou hranicou vo výmere 10 rokov. Obžalovaný T. Q. svojim protiprávnym konaním, iným spôsobom zneužil osobu mladšiu ako pätnásť rokov.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Okresný súd pri správnom postupe mal vzhliadnuť na strane obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, avšak nepriznanie tejto priťažujúcej okolnosti nemá relevantný význam pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému. Žiadne ďalšie poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v predmetnej trestnej veci odvolací súd nezistil.

Odvolací súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného zistil, že obžalovaný T. Q. bol doteraz 7-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru a bolo na neho pôsobené okrem peňažného trestu, trestu povinnej práce, podmienečnými a aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Naposledy bol podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 12.07.2016 uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn.3Pp/31/2016, pričom mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 2 rokov (išlo o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn.3T/94/2014 zo dňa 15.08.2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 roka) a predmetnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil počas tejto skúšobnej doby. V tejto veci uloženiu trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom obžalovanému bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchateľom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchateľa je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchateľovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúcte páchateľa k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty neviedli k prevýchove páchateľa, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchateľa viesť riadny život.

Okresný súd súčasne správne mimoriadne znížil trest u obžalovaného T. Q. pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44. Z právnej vety č. 4 citovaného stanoviska totiž vyplýva, že ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchateľ (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a okresný súd jeho vyhlásenie o vine v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, obžalovaný takýmto postupom umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, tak obžalovaný založil dôvod podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analógiam na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3 (v danej trestnej veci predstavuje výmeru 2 rokov).

Odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 2 rokov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti

spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd nad rámec úvah okresného súdu pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému prihliadol v tejto veci aj na zistené okolnosti prípadu, keďže z výpovede obžalovaného T. Q. ako aj poškodenej ml. U. M. vyplýva, že na začiatku ich mileneckého vzťahu poškodená obžalovanému uviedla, že má 16 rokov, keďže sestra poškodenej jej povedala, aby obžalovaného oklamala a obžalovaný povedal svojim rodičom, že jeho kamarátka má 16 rokov. Až po 2 mesiacoch odvtedy ako sa spolu zoznámili, poškodená v mesiaci november 2016 obžalovanému oznámila, že má len 13 rokov. Napriek tejto skutočnosti pokračoval medzi obžalovaným a poškodenou sexuálny vzťah, no aj z toho dôvodu, že poškodená na obžalovaného naliehala, že keď s ňou nebude, tak že sa hodí pod vlak, že si podreže žili a že si niečo spraví.

K námietke prokurátora, že okresný súd nezohľadnil pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne všetky zásady pri ukladaní trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák., odvolací súd opakovane uvádza, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov uložený okresným súdom obžalovanému T. Q. zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom neprimerane mierny, pričom takto uložený trest obžalovanému T. Q. je vymeraný aj v súlade s požiadavkou primeranosti a humánnosti.

Odvolací súd považuje za vecne správny aj výrok o zaradení obžalovaného T. Q. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu je dostatočne jasný, zrozumiteľný, dostatočne zdôvodnený a majúci v celom rozsahu oporu v zákone.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste v neprospech obžalovaného na podklade podaného odvolania prokurátora, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.